

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.61/2024/5. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi szeptember hó 10. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette miatt **I. rendű vádlott és 6 társa** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 27.B.69/2024/49. számú ítéletének Terheltl IV. r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Kaposvári Törvényszék a 2024. évi június hó 11. napján kelt 27.B.69/2024/49. számú ítéletében Terheltl IV. r. vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést – a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával – börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által a 2023. évi március hó 31. napjától a 2024. évi június hó 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. A IV. r. vádlottal szemben 1.538.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, valamint rendelkezett a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terheltl IV. r. vádlott és védője a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést sérelmezve, másrészt a vádlottra nézve aránytalanul nagy bűnügyi költség megfizetése alóli részbeni mentesítés céljából jelentett be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [4] Sajátosága volt az ügynek, hogy az elsőfokú bíróság az ügyészség és Terheltl IV. r. vádlott között a bűnösség elismeréséről és annak következményeiről létrejött egyezséget az előkészítő ülésen jóváhagyta, így az ítélet ellen nem volt helye fellebbezésnek a bűnösség

megállapítása, a váddal egyező tényállás és minősítés, valamint a vádirati indítványnak megfelelően kiszabott büntetés, annak neme és tartama miatt.

- [5] A bejelentett fellebbezések – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés b) pontjában írt – jogorvoslati kérelmeknek feleltek meg, melyek az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezéseit kifogásolták. Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság – figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra – az elsőfokú bíróság ítéletének csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül, a Be. 590. § (9) bekezdése alapján Terheltl IV. r. vádlott vonatkozásában oly módon, hogy nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította [Be. 591. § (2) bekezdés a) pont].

- [6] II.

- [7] A felülbírálat korlátozottsága ellenére ugyanakkor – a Be. 590. § (5) bekezdése értelmében – vizsgálni kellett azon eljárási szabályok megtartását, melyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése, valamint a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, illetve azt is, hogy helytálló-e a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezés. Ezen kívül hivatalból kellett döntenie az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is [Be. 590. § (7) bekezdés].
- [8] A másodfokú bíróság nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi elbírálását akadályozta, illetve kizárta volna. Törvényes a vádlott büntetőjogi felelősségére vont következtetés és a cselekményeinek a minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.
- [9] A büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést a másodfokú bíróság csak akkor bírálja felül, ha a bűnösség megállapítására, illetve a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést megváltoztatja, vagy a kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés törvénytért.
- [10] Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, így nem vétett feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, illetve olyan, a másodfokú eljárásban nem orvosolható relatív eljárási szabálysértést sem, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására.
- [11] A törvényszék helyesen állapította meg az előkészítő ülésen, hogy az egyezség elfogadásának a Be. 733. § a)-e) pontjaiban írt feltételei fennállnak. Terheltl IV. r. vádlott bűnösségét ezáltal a bűnösség beismerésére, az egyezség jóváhagyására és az ügyiratokra alapította.
- [12] A cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak. Az ítéleti tényállás és a minősítés sem tért el a vádirati tényállástól, valamint a vád szerinti minősítéstől. Indokolási kötelezettségének a Be. 736. § (5) bekezdésében írtaknak megfelelően eleget tett.
- [13] Nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor különös méltánylást érdemlő körülmények felmerülésének hiányában a Btk. 38. § (3) bekezdésének alkalmazására nem látott lehetőséget.
- [14] Amint arra a fellebbviteli főügyészség az átiratában helyesen utalt, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása nem a büntetés kiszabásának része, az

főszabályként kizárólag az elkövető előéletén, a Btk. 38. § (3) bekezdésében biztosított lehetőség esetén pedig a bíróság mérlegelésén múlik (*BH 2017.283.*).

- [15] A hosszú ideje következetes ítélkezési gyakorlat alapján ugyanakkor kizárólag a nagyszámú és súlyú enyhítő körülmények, büntetést csökkentő tényezők (főként a bűnösség kisebb foka, a vádlott idős kora, kifogástalan életvezetése, a sértett közrehatása vagy provokatív magatartása, a vádlott megromlott egészségi állapota, a beszámítási képesség korlátozottsága stb.) együttes fennállása alapoZHhatja meg a Btk. 38. § (3) bekezdésében írt – a köznyelvben csak „feles kedvezményként” ismert –, bírói mérlegelés körébe tartozó rendelkezés alkalmazását (*BH 1998.314.*, *BH 1999.242.*, *BH 1999.400.*, *BH 2000.45.*).
- [16] Ilyen nagyszámú és súlyú enyhítő körülmény ugyanakkor Terheltl IV. r. vádlott vonatkozásában nem volt tetten érhető.
- [17] A vádlott eljárás során tanúsított magatartására, valamint a fogvatartása során a sérelmére elkövetett bűncselekményre utaló védői hivatkozás önmagában nem szolgálhat kellő alapul a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a Btk. 38. § (2) bekezdésében írt általános szabálytól eltérő, a vádlottra kedvezőbben történő megállapításához.
- [18] Jogorvoslati kérelmében Terheltl IV. r. vádlott és védője sérelmezte továbbá az aránytalanul nagy összegű bűnügyi költség megfizetésére történő kötelezését, és a Be. 574. § (5) bekezdése alapján kérte egy részének megfizetése alól történő mentesítését.
- [19] Terheltl IV. r. vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság kiemelt tárgyi súlyú, öt évtől húsz évig terjedő vagy akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntetendő bűncselekményben állapította meg, mellyel összefüggésben 1.538.000 forint bűnügyi költség viselésére kötelezte. A vádlottat terhelő bűnügyi költség a kirendelt védőjének díjából, valamint a terhére rótt bűncselekmény minősítése szempontjából releváns bizonyítékot hordozó igazságügyi szakértői véleményekkel összefüggésben keletkezett szakértői díjakból tevődött össze.
- [20] Ilyen körülmények között Terheltl IV. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege nem tekinthető a bűncselekmény tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy összegűnek.
- [21] A Be. 574. § (5) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazását ugyanis különösen olyan körülmények indokolhatják, amikor a szerteágazó nyomozásból csak csekély súlyú bűncselekmény megállapítására elegendő bizonyíték származik. Ilyen esetekben a felmerült teljes bűnügyi költség viselésére kötelezés jelentősebb anyagi megterhelést jelenthet a vádlottra, mint amilyen büntetéssel őt végül a bíróság sújtotta. Ennek elkerülése érdekében biztosítja a törvény a bűncselekmény súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy részének megfizetése alóli mentesítés lehetőségét.
- [22] Terheltl IV. r. vádlott esetében ugyanakkor ez a helyzet nem állt fenn.
- [23] Következésképpen a bűnügyi költség megfizetése alóli részbeni mentesítés érdekében a védő által a nyilvános ülésen előterjesztett indítvány sem volt megalapozott.
- [24] A másodfokú bíróság az egyéb rendelkezéseket is törvényesnek találta, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta.

P é c s, 2024. szeptember 10.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 27.B.69/2024/49. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.61/2024/5. számú végzése folytán a 2024. évi szeptember hó 10. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke